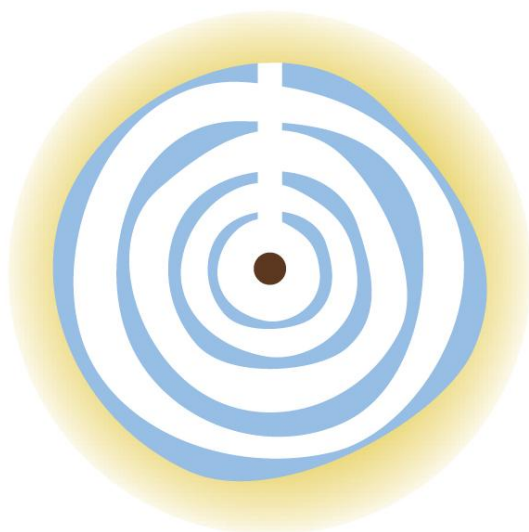

ההגדה של פסח

על פי האר"י ז"ל

2014 ה'תשע"ד
חיים קבלה
שאול יודקביץ

ההגדה של פסח של חיים קבלה

הגדה של פסח של חיים קבלה

על פי האר"י ז"ל
מהדורת, תשע"ד 2014

www.livekabbalah.org

בדיקת חמץ

ספר הזוהר מלמדנו שהחמץ מייצג את היצר הרע, הגאווה והאגו. הקמח סופח את המים לתוכו, בולע וסופג (סמל לרצונות האנוכיים שלנו) ואחר כך הוא תופח ותופח כמו האגו הרע שגורם לנו להתנפח ולהתנשא מעל זולתנו. התכונות הללו שמסמל אותן החמץ, הן בעצם בית האסורים שבתוכו אנו כלואים, חסרי יכולת להיפתח לאנשים, לאהבה, לרעיונות, להתחדשות וצמיחה. החירות האמיתית מוגדרת כיכולת לאתר ולזהות את החמץ שבתוכנו ולהיפטר ממנו, וזו המשמעות של ניקיון הבית והכלים – פעולה גשמית עם כוונה רוחנית שתוצאתה רוחנית לחלוטין, ניקיון פנימי המאפשר העצמה וציאה מעבדות לחירות. משמעות זו באה לידי ביטוי גם בבדיקת החמץ בליל י"ד בניסן (הלילה שלפני הפסח). בדיקה זו משלימה את תהליך הזיהוי, הבידוד וההרחקה של עצמנו מן החמץ הפנימי. לכן, חיפוש החמץ נעשה לאור הנר ולא לאור חשמל. הנר משמש תמיד כחיבור למהות רוחנית שהיא מעבר לחושים ולהיגיון (דוגמת נר למדיטציה, נר נשמה, נר שבת ונר של חג). אשר למנהג לפיו מפזרים בבית קודם הבדיקה עשר פיסות לחם עטופות, מדובר במנהג שטבע האר"י ואותן פיסות החמץ מסמלות את עשר המדרגות השונות של חמץ בכל אחד מאיתנו כנגד עשר הספירות של עץ החיים.

לאחר צאת הכוכבים, ליל י"ד בניסן, מחשיכים את הבית, בני הבית נאספים סביב ראש המשפחה שמדליק את הנר ומתחילים בחיפוש אחר החמץ בבית (לא מדברים לכל אורך התהליך). לפני החיפוש, אומר ראש המשפחה את הברכה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו

וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר וְזִמְיָן:

ההגדה של פסח של חיים קבלה

לאחר שנסתיימה בדיקה ונמצאו כל עשר פיסות החמץ,
אומרים כולם יחד שלוש פעמים:

כְּלִזְמוּמֵי־רָא וְזִמְיָא דְאֶכָּא בְּרֵשׁוּתֵי דְלָא
וְזִמְיָתִיה וְדָלָא בְּעֵרְתִּיהָ וְדָלָא יְדַעְנָא לִיה
לְבָטֵל וְלֵהוּי הַפְּקָר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:
(תרגום: כל-שאור וחמץ שיש ברשותי, שלא
ראיתיו, ושלא פניתיו, ושלא ידוע לי, יבטל ויהא
הפקר כעפר הארץ.)

ביעור חמץ

שריפת החמץ נעשית בבוקר שלמחרת בדיקת החמץ,
ובמהלכה עלינו לכוון לשרוף ולכלות את החמץ שבתוכנו
לאחר שזיהינו ובודדנו אותו. לאחר שריפת החמץ
אומרים נוסח זה שלוש פעמים:

כְּלִזְמוּמֵי־רָא וְזִמְיָא דְאֶכָּא בְּרֵשׁוּתֵי
דְזִזְיָתִיהָ וְדָלָא וְזִזְיָתִיהָ דְזִמְיָתִיהָ וְדָלָא
וְזִמְיָתִיהָ דְבְּעֵרְתִּיהָ וְדָלָא בְּעֵרְתִּיהָ לְבָטֵל
וְלֵהוּי הַפְּקָר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:
תרגום: כל-שאור וחמץ שיש ברשותי, שראיתיו
ושלא ראיתיו, שפניתיו ושלא פניתיו, יבטל ויהא
הפקר כעפר הארץ

קערת הסדר (לפי האר"י ז"ל)

המצות מכוסות מתחת לקערה או בראשה

חכמה ד"י כהן, מצה עליונה **קו ימין**

בינה ד"ו לוי, מצה אמצעית **קו שמאל**

דעת וו"ו ישראל, מצה תחתונה **קו אמצע**

קו שמאל

קו אמצע

קו ימין

ביצה

זרוע

גבורה

חסד

מרור

תפארת

כרפס

חרוסת

הוד

נצח

חזרת

יסוד

הקערה

מלכות

חמשה עשר השלבים של הסדר

קִדְשׁ . וְרוּזִימָו . כְּרִפָּס . יוּזִץ . בְּמִיד

. רִוְזָה . בּוּצִיא . בְּמִצָּה . בְּרִוּר

. כּוּרָר . שְׁלוּזָן עוּרָר . צְפוּן . בְּרָר .

הַלֵּל . נְרָצָה:

קידוש של פסח – כוס ראשונה

קִדְשׁ

נכנס פנימיות חסד דאימא, גדלות שני דאימא. מוח חכמה, שהוא ע"ב. וגם נכנס קטנות שני דאו"א, שהם ב' אכדט"ם, מוח חכמה דקטנות ב' דאו"א, בחכמת ז"א, ומתפשט בכל קו ימיני בחסד ונצח שבו.

לְשֵׁם יְוֹזֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדוּזִלוֹ וְרוּזִימוֹ, וְרוּזִימוֹ וְרוּזִיכוֹ, לְיוּזָדָא שְׁם יוֹד ק"י בּוּא"ו ק"י בְּיוּזָדָא עוֹלָיִם (יְהוָה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּנִי מוּכָן וּמוּזָמָן לְקַיִם מִצְוֹת קִדְשֵׁי וּמִצְוֹת כּוּס רֵאשׁוֹן שְׁל אַרְבַּע כּוּסוֹת, עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהֶן, לְתַקַּן אֶת שְׂרָעָה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, לַעֲשׂוֹת זִוּת רוּזָן לְיוּזָרְנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוּרָאֵנוּ. וְיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֶלְהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּבַמַּעֲשֶׂה יִדְיֵנוּ כּוּנְנָה עֲלֵינוּ. וּבַמַּעֲשֶׂה יִדְיֵנוּ כּוּנְנָהוּ:

ההגדה של פסח של חיים קבלה

בשבת מתחילין

ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. ויכלו השבמים
והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו עיבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות.
בחול מתחילין:

אלה מועדי יהוה יהוה אלהינו מקראי קדש אשר
תקראו אתם במועדים. וידבר משה את מועדי
יהוה יהוה אלהינו אל בני ישראל.

סברי מרצן השומעים עונים: וזיים

פרוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מן
העולם בורא פרי הגפן.

פרוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מן
העולם, אשר בורא בנו מכל עם ורוממונו
מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו
יהוה אלהינו אלהינו באהבה (בשבת: שבתות
למנוחה ו) מועדים לשמחה, וזמנים
לששון, את יום (בשבת: השבת הזה ואת יום) וזמ
המצות הזה, זמן וזרותנו (בשבת: באהבה),

ההגדה של פסח של חיים קבלה

מִקְרָא קִדְשׁ, זְכוֹר לִיציאת מצרים. כִּי בָנוּ
בוֹזְרוֹת וְאוֹתָנוּ קִדְשֵׁת מִכָּל הָעַמִּים, (ועֲשֵׂת)
וּבְמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ (בְּשַׁבַּת: בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן),
בְּעִמּוּזָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנְּזוּלָתָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יְהוֹאֲחֵזֵק אֱהוּיָהּ, מִקְדִּישׁ (הַעֲשֵׂת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים.

בְּמוֹצָאי שַׁבַּת מוֹסִיפִין:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹאֲחֵזֵק אֱהוּיָהּ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּכֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא מֵאוֹרֵי הָאֵשׁ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹאֲחֵזֵק אֱהוּיָהּ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּכֶךְ הָעוֹלָם
הַמְּבָדִיל בֵּין קִדְשׁ לְזוּלָה, בֵּין אוֹר לְזוּשָׁרָה, בֵּין
יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשַּׁבָּת לְעֵשֶׂת יָמֵי
הַמִּנְעוּת. בֵּין קִדְשֵׁת שַׁבַּת לְקִדְשֵׁת יוֹם טוֹב
הַבְּדִלָתָהּ, וְאֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְעֵשֶׂת יָמֵי הַמִּנְעוּת
קִדְשֵׁת. הַבְּדִלָתָהּ וְקִדְשֵׁת אֵת עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּקִדְשֵׁתָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹאֲחֵזֵק אֱהוּיָהּ הַמְּבָדִיל בֵּין
קִדְשׁ לְקִדְשׁ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹאֲחֵזֵק אֱהוּיָהּ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּכֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁהוֹזִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנוֹ
הַזֶּה.

שׁוֹתָה רַב כּוֹס חַיִּין בְּחֶסֶד.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

וְרוֹזֵץ

נכנס אור חכמה דאימא, דגדלות שני כנ"ל, שהוא
בחסד דאימא כמ"ש לעיל, והוא שם ע"ב, נכנס שם י"ה
במלוי יודין בגוף ז"א, וברדתו מכה אותיות זה בזה,
והם יו"ד פעם ה"י, שמספרם ש', וב' אותיות השרשים
נשארים למעלה בחכמה דז"א, ששם נכנסו כנ"ל,
ונשאר מספר רחץ מתפשט בגופו כנ"ל:
נוֹטְלִין אֶת הַיָּדִים וְאֵין מְבַרְכִין "עַל נְטִילַת
יָדִים".

כַּרְפֵּס

הוא סוד קטנות ראשון דאימא, שלא נכנס עדיין, אך
עתה שכבר נכנס מוח דגדלות כולו, יכול עתה מוח
חכמה דקטנות א' לכנוס, ולכן התנוקת שואלין בטבול
הכרפס, והוא, כי איך יכנסו כל הגדלות, ואח"כ אנו
מביאים הכרפס, להכניס הקטנות. ויתבאר שאלה זו
לקמן, בעבדים היינו:

טובלין כַּרְפֵּס פְּחוֹת מְכֻזָּית בְּמֵי מֶלַח, וּמְבַרְכִין.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאָרֶץ.

יוֹזֵץ

והנה לפי שכבר נכנס גדלות ב' דאמא בב' כוסות, לכן
צריך אתה לכוין בסוד המצה, להכניס גדלות ב' וקטנות
א' מצד אבא, וזהו הכונה שתכווין, כי מצה גי' ע"ב
ס"ג, והם ב' מוחין חו"ב דאבא דגדלות ב', ומצה ג'
הוא סוד הדעת, הרי כאן גדלות ב' דאבא. (מ"ש בשם

ההגדה של פסח של חיים קבלה

מהו"רם מ"פ. כי מצה גי' קל"ה, ה' הויות וה' כללות
דדעת) גם תכוין קטנות א' דאבא, ותכוין כי ב' מצות
עליונים, הם ב' אלהים דחו"ב דיודין דההין, והמצה
הג' אלהים דאלפין שבדעת, אמנם הרמז בהם, אינו
רמוז במצה, כי היא בסוד ציור.

ראש הסעודה יבצע את המצה האמצעית לשתיים
ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.
הרי בארנו, איך מצה ב' היא בינה, ולכן נפרסה, ולכן
צורתה ד'ו, לכן צריך לבצוע חלק א' גדול, מן חלק הב'
הגדול, נגד הו', הקטן נגד הד', כי מספר ו' יותר מן
מספר ד'. וחציו הראשון הגדולה, אנו מניחין
לאפיקומן, שצורתו ו'. וחציו הב' שצורתו ד', אנו
מחברין אותה עם המצה הראשונה השלימה, ומברכין
עליה המוציא, ואכילת מצה, המוציא נגד השלימה,
ואכילת מצה נגד הפרוסה הב':

בגיד

כבר ביארנו לעיל, כי תחלה יש לו מוחין מנצח הוד
יסוד דאמא, ואחר כך מחג"ת דאמא, ובנה"י שם יסוד
דתיבונה, ובחג"ת שם יסוד בינה כנודע, אם כן נמצא
שמקום ראש התיבונה, שם הוא סיום נצח הוד יסוד
דבינה, אף על פי שאנו קוראין אותה חג"ת דבינה, הוא
כאשר נכללים בינה ותיבונה יחד, אז הוי שם חג"ת
דבינה. וכאשר נחלקים, אז הוי שם נה"י דבינה כנודע
בדרושים. נמצא מקום גדלות זה הב', הוא מקום פה
תיבונה, ג"ר שבה, לכן נקרא חג פסח, פירש - פ"ה ס"ח,
כי הוא פה התיבונה, וזה סוד סיפור יציאת מצרים כמ"ש
לקמן (באר"י):

אנו אומרים הא לחמא עניא, כמאמר רז"ל מה דרכו של
עני בפרוסה. והענין, כי תחלה צורתה ה', ונפרסה, ואנו

ההגדה של פסח של חיים קבלה

לוקחין חציה שהיא אות ד', הנקרא לחמא עניא, כי ד' פ"י דלה ועניה, והנה בחיבורה עם ראשונה, אז נעשית צורת ד"י, נגד השלימה שהיא י', וד' נגד הפרוסה. ולהיותה פרוסה, אנו צריכין לחברה עם השלימה, ואז תקרא שלימה ד"י. הרי בארנו ב' ציורין, ד"י חכמה, וד"ו נגד בינה. והמצה ג', ג' וויין, שהוא מצה ג', ולכן כנגדה ג' וויין שבציור ה', הרי נתבאר סוד המצה, ובזה נשלם כל גדלות ב' דאבא, כי נכנסו כולם ביחד:

מַגְלָה אֶת הַמְּצוֹת מִגְּבִיהָ אֶת הַקְּעָרָה וְאוֹמֵר
בְּקוֹל רֹם:

הָא לַחֲמַא עֲנִיא דִּי אֶכְלוּ אֲבֹהֵתָא בְּאַרְעָא
דְּמִצְרַיִם. כָּל דְּכִפִּין יִיתִי וְיִיכַל, כָּל דְּצָרִיךְ יִיתִי
וְיִפְסוּז. הֶעֱתָא הֶכָא, לְעֵנָה הַפָּאָה בְּאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל. הֶעֱתָא עֲבָדִי, לְעֵנָה הַפָּאָה בְּנֵי זְוּרִין.

מכסה את המצה, מוֹזְגִין כּוֹס שְׁנֵי וְכֹאן תְּבִין או
אָחַד מִן הַמְּסַבִּים שׁוֹאֵל:

מה נשתנה הלילה הזה פ"י - הנוקבא שנקרא ליל שימורים, וכן נקרא לילה, אחר שמקבלת מדכורא. ומה שלמטה ממנה, היינו ב"ע, נקראו לילות מצידה:

שבכל הלילות אין אנו חייבים לטבל אפילו פ"א, הלילה הזה ב"פ. פ"י - כי בלילה הזה, יש ב' זווגים, דאו"א וזו"ן, הרמוזים במלת מטבילים, כי זווג ז"א הנקרא מ"ה, וד' אותיות השם, ג"י מ"ט. וג"כ זווג של אבא ע"ב, וי' אותיות, הם פ"ב, ג"י בל"ים, ושניהם מזווגים עם נוקבא דילהון, אמא ורחל, וזה שתי פעמים: ועוד אמר, שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה, פ"י - או דין, או רחמים. הלילה הזה כולו מצה, רמוז לה"ח, הבאים אל אות ה' אחרונה, דאו"א רמוזין במצה כי מ"ץ בחילוף א"ת ב"ש, הוא י"ה:

עוד אמר, שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, והם הספירות של ז"א, והלילה הזה כולו מרור, ר"ל - שפע היוצא משאר

ההגדה של פסח של חיים קבלה

ספירות למלכות כל השנה, מכל צנור וצנור של הספירה, אבל בלילה הזה בא דרך קו האמצעי, הנקרא מרור, בלשון מר דרור. וכן עולה שם הוי"ה דב"ן, י"פ יוד, גי' ר'. ה"פ ה"ה, גי' נ'. וכן ה' אחרונה נ'. ו"פ ו"ו ע"ב, ועם ע"ב אחר של אחוריים דהוי"ה פשוט שהוא ע"ב, וב' כוללים, הרי גי' מרור. עוד פי' אחר, יו"ד פ"י ר', ה"א פעם ה"א ל"ו, וא"ו פעם וא"ו קס"ט, ה"א פעם ה"א ל"ו, וד' אותיות והכולל, הרי מרור. עוד מרור גי' מות, וצריך למתקן בשם הנ"ל:

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין, ר"ל - בין יושבין מצד הדין, הוא חשמל שעולה בחשבון יושבין. או מצד הרחמים, הוא קס"א ע"ה, כמנין מסבין. הלילה הזה כולנו מסובין, מצד קס"א, וכולם מצד אבא ולא מצד אמא הרומז בחשמ"ל: ודע, כי רמזו בכאן נגד ד' עולמות אבי"ע, מלמטה למעלה, ואמר, שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, נגד עשייה שאין שם זיווג, ולכן קראם לילות, ובליל פסח הוא הארה גדולה כ"כ, שאפילו שם יש זיווג, ולזה ראייה הלל גמור, הרומז למלכות שמקננת בעשייה, והקליפות נבלעו בנרתקן כאלו לא היו, לכן יש זיווג, לכן אמר הלילה הזה ב' פעמים:

ואחר כך אמר, שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה. חמץ הרומז בגבורה, בפחד יצחק, צד שמאלי. או מצה מצד חסדים, והוא נגד יצירה, ששם יש זיווג מחמץ והם ה"ג, ג' מהם ממותקות, וב' בלי מתוק. וזהו חמץ - ה"ג, ה' היות, גי' ק"ל. וז' דחמץ, רמז לה"ג, וג' ממותקים כנ"ל:

אחר כך אמר, שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, רמז למה שאנו נהנין משירי ירקות, שהם הזווג הנעשים ביצירה, ששם מקנן ז"א הנקרא ירוק, ומצדו נקראו הכל ירקות. אבל בלילה הזה אינו כן, כולו מרור, כי אהיה פעם אהיה, וד' אותיות והכולל גימטריא מרור, וידוע כי בינה מקנא בכורסייא בכריאה, כי בה רומזין השמות אהיה:

עוד אמר, שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין, בין מצד הדין של אור פניאל, שהוא חשמל בכריאה. בין מסובין מצד הרחמים, י' פעמים ה' חמישים, ה' פעמים י' חמישים, ו' פעמים ה' שלשים, ה' פעמים ו' שלשים, כמנין ע"ן, והכללות יעלה כמנין מסובין, ושם זה העולה עץ, רומז ביצירה עץ הדעת, אבל הלילה הזה כולנו מסובין, מצד האצילות הרמוז בשם קס"א, חכמה שבבינה, שהוא אהיה, ושם חירות שבבינה, שהוא אהיה דיודין, עולם חירות:

במה נִעְתָּתְנָה הַלֵּילָה הַזֶּה בְּכָל הַלַּיְלוֹת?

- עִבְבְּכֵל הַלַּיְלוֹת אָנּוּ אוֹכְלִין וְזֹמֵץ
וּמִצָּה, הַלֵּילָה הַזֶּה – כּוֹלוּ מִצָּה!
- עִבְבְּכֵל הַלַּיְלוֹת אָנּוּ אוֹכְלִין עֶאָר
יִרְקוֹת, – הַלֵּילָה הַזֶּה מְרוּר!
- עִבְבְּכֵל הַלַּיְלוֹת אֵין אָנּוּ מִטְבִּילִין
אֶפִּילוּ פְעַם אֶזְזָת, – הַלֵּילָה הַזֶּה
עִתֵּי פְעָבִים!
- עִבְבְּכֵל הַלַּיְלוֹת אָנּוּ אוֹכְלִין בֵּין
יְעִבְבִין וּבֵין מִסְבִּין, – הַלֵּילָה הַזֶּה
כִּלְנוּ מִסְבִּין!

מניח את הקערה על השלחן. המצות תהיינה
מגלות בשעת אמירת ההגדה.

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם, וַיּוֹצֵאֲנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמִּצְרַיִם בְּיַד וְזָקָה וּבְזֵרוּעַ
נְטוּיָה. וְאָלוּ לֹא הוֹצֵא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי אָנּוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ
מִשְׁעַבְדִּים הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם. וְאֶפִּילוּ כִּלְנוּ
וְזָכְבִּים, כִּלְנוּ נְבוֹנִים, כִּלְנוּ זְקֵנִים, כִּלְנוּ יוֹדְעִים
אֶת הַתּוֹרָה, מִצָּה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצֵאת מִצְרַיִם.
וְכָל הַמְרֻבָּה לְסַפֵּר בִּיצֵאת מִצְרַיִם הָרִי זֶה
מִשְׁבּוֹחַ.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

מעשה בר"א, מעשה - ש"ע מ"ה. שהיו מסובין בבני ברק, כמנין ש"ע נהורין, היו מספרין ביציאת מצרים, הם זו"ן שיצאו ממצרים, וחשבון י"ם, הוא כ"ו כ"ד, שהם זו"ן, בסוד וכד"ה על שכמה, ותמלא כדה ותעל, וכמ"ש אל ישוב דך נכלם, וזה בשבח יציאת מצרים, יציאת זו"ן מהמצר (ב) שהוא הגרון, של א"א, והיו מספרים ב"מ כל אותו הלילה:

מַעֲשֵׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן עֲוָהוּ מִסֻּבִּין
בְּבִנְי בְּרַק, וְהָיוּ מִסְפָּרִים בִּיציאת מצרים כל
אוֹתוֹ הַלַּיְלָה עַד עֹבְאוֹ תַלְמוּדֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם:
רְבוֹתֵינוּ, הֲגִיעַ זְמַן קְרִיאַת עִמּוּעַ שֶׁל עֲזַרְיָה.

אָמַר אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה: הֲרִי אֲנִי כֶּבֶן שְׂבָעִים
עֲוָה, וְלֹא זְכִיתִי שֶׁתֹּאמַר יציאת מצרים בְּלִילוֹת
עַד עֲדָרְשָׁה בֶּן זֹבְאָ: עֲנֵאמַר, לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת
יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי וְזִיךְ יְמֵי וְזִיךְ
- הַיָּמִים, כָּל יְמֵי וְזִיךְ - הַלֵּילוֹת. וְזִכְרֵם
אוֹמְרִים: יְמֵי וְזִיךְ - הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל יְמֵי וְזִיךְ
- לְהַבִּיא לִימּוֹת הַמְּשֻׁיוֹז.

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא.
בְּרוּךְ עֲזַתָּן תּוֹרָה לְעַבְדוֹ יִשְׂרָאֵל,
בְּרוּךְ הוּא.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

וזה סוד כנגד ארבעה בנים דברה תורה, א' חכם, וא' רשע, וא' תם, וא' שאינו יודע לישאל. ואמנם הסדר אינו זוכר, אך נלע"ד, שהוא א' מב' פנים אלו, כי שם ב"ן ב' היות. והנה יש לה עתה ד' בנים, שהם ד' היות כפולות, שהם ד' מוחין שלה, וד' מוחין של לאה, ואלו הד' פעמים ב"ן ניתנין בה, והם קדק"ד של רחל, כי ק"ד ק"ד גי' ד' ב"ן. והנה כשמתחברין ב' מוחין חכמה בחכמה, נקרא בן חכם. וכשמתחברים גבורה בגבורה הוא בן רשע, כי הם דינין גמורים ביחד. וכשמתחברים חסדים בחסדים, נקרא ת"ם, וכשמתחברין בינה עם בינה, שהיא גם כן דינין, נקרא מי שאינו יודע לישאל :

כַּנְגַד אַרְבַּעַת בְּנֵי דְבַר־הַתּוֹרָה. אֹחֵד וְזָכֵם, וְאֹחֵד רָשָׁע, וְאֹחֵד תָּם, וְאֹחֵד עֵאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֵׂאוֹל.

וְזָכֵם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֲדוּת וְהוֹקֵים וְהַמְשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתֶכֶם? וְאָף אֲתָה אָמַר לוֹ כְּהַלְכוֹת הַפְּסוּזִים: אֵין מִפְּטִירִין אֹחֵד הַפְּסוּזִים אֲפִיקוּמִין.

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם - וְלֹא לוֹ. וְלָפִי עֲהוּצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכֹּלל כְּפַר בְּעֶקֶר. וְאָף אֲתָה הִקְהֵה אֶת עֵינָיו וְאָמַר לוֹ: בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לוֹ - וְלֹא לוֹ. אֵיכּוֹ הִיָּה שָׂם, לֹא הִיָּה נִגְזָל.

הַתָּם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה זֹאת? וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּזוֹזֶךְ יָד הוּצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם, מִבַּיִת עֲבָדִים. וְשֵׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֵׂאוֹל - אֲתָה פָתוּחַ לוֹ, עֲנֵאָמַר: וְהַזְדַּת לְבַבְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמַר, בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

יכול מראש וזדשי, תלמוד לומר ביום ההוא, אי
ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר
בעבור זה - בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה
שניש מצה ומרור מנזים לפניך.

מתזקה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו
קרבו המקום לעבודתו, שנאמר: ויאמר יהושע
אל כל העם, כה אמר יהוה אלהי ישראל:
בעבר הנחר ישבו אבותיכם מעולם, תרוז אבי
אברהם ואבי נזור, ויעבדו אלהים אחרים.
ואקוז את אביכם את אברהם מעבר הנחר
ואולך אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו
ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת
עשיו. ואתן לעשו את הר שיעיר לרשת אתו,
ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך עומר הבטוחותו לישראל, ברוך הוא.
עוהקדוש ברוך הוא וזעב את הקץ, לעשות
כמו שאמר לאברהם אבינו בבית בין
הבתרים, שנאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי
זר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדים וענו
אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואזרי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס.

וְהִיא שְׁעֵמֻדָּה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ: שׁוֹלָא אֲוֹד
בְּלִבָּד עִמָּד עֲלֵינוּ לְכֹלֵתָנוּ, אֶלָּא שׁוֹבְכֵל
דִּוְר וְדִוְר עֲוֹבְדִים עֲלֵינוּ לְכֹלֵתָנוּ, וְהִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְצִילָנוּ מִיָּדָם.
יְנִיחַ הַכּוֹס מִיָּדוֹ וַיְגַלֶּה אֶת הַמְּצוֹת.

זָא וְלִמַּד בּוּה בְּקֵשׁ לְבָן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לִיעֲקֹב
אֲבִינוּ. שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֶלָּא עַל הַזְּכָרִים וְלְבָן
בְּקֵשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל, שְׁנַאֲמַר: אֲרָמִי אָבִד
אָבִי, וַיִּרְדַּ מִצְרַיִמָּה וַיִּגְרַ עִם בְּמֹתִי מִעֵט, וַיְהִי
עִם לְזוּי גְדוּל, עֲצוּם וְרַב:

וַיִּרְדַּ מִצְרַיִמָּה - אָנוֹס עַל פִּי הַדְּבוּר.

וַיִּגְרַ עִם - מִלְּמַד שׁוֹלָא יִרְדַּ יַעֲקֹב אֲבִינוּ
לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֶלָּא לְגִזְרַ עִם, שְׁנַאֲמַר:
וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲהַ, לְגִזְרַ בְּאֶרֶץ פְּאָנוּ, כִּי אֵין
מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ, כִּי כֶבֶד הָרַעַב
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן. וְעַתָּה יֵשְׁבוּ זָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּישׁוֹן.

בְּמֹתִי מִעֵט - כְּמָה שְׁנַאֲמַר: בְּשׁוֹבְעִים זָפַעוּ
יִרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה, וְעַתָּה שׁוֹבְךָ יְהוֹשִׁיעֵךָ
אֶלֶהֶיךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב.

ויהי שם לְזוּי - מְלֻמֵּד עֲהִיּוּ יִשְׂרָאֵל מִצִּיּוֹנִים
שָׁם.

גָּדוּל, עֲצוּם - כְּמוֹ עֲנָאָמֵר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ
וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד מְאֹד, וְהַמְּלֵא
הָאָרֶץ אֲתֵם.

וְרַב - כְּמֵה עֲנָאָמֵר: רַבְּבָה כְּצֻמוֹ הַשְּׂדֵה
נִתְתִּירָה, וְהַרְבֵּי וְהַתְּגָדְלִי וְהַתְּבֹאֵי בְּעַדֵי עַדִּים,
שְׂדֵים נִכְנּוּ וַשְּׂעֵרָךְ צֻמוֹ, וְאֵת עֵרֶם וְעִרְיָה.
וְאֶעֱבֵר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַבְּמִיךָ, וְאֹמֵר
לְךָ בְּדַבְּמִיךָ וַזִּיהוּ אֱלֹהֵי, וְאֹמֵר לְךָ בְּדַבְּמִיךָ וַזִּי

וַיִּרְעוּ אֲתֵנוּ הַמְּצַרִּים וַיַּעֲנֵנוּ, וַיִּהְיוּ עֲלֵינוּ עֲבָדָה
קָשָׁה.

וַיִּרְעוּ אֲתֵנוּ הַמְּצַרִּים - כְּמוֹ עֲנָאָמֵר: הִבֵּה
נִתְּוֹכְמָה לּוֹ פֶן יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מְלֻזְמָה
וְזוֹסָף גַּם הוּא עַל שִׁנְאֵינוּ וְנִלְזוּם בָּנוּ, וְעָלָה בּוֹן
הָאָרֶץ.

וַיַּעֲנֵנוּ - כְּמֵה עֲנָאָמֵר: וַיִּשְׁיִמוּ עָלֵינוּ שְׂרֵי מוֹסִים
לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם. וַיִּבֶן עָרֵי מוֹסְפֹת לְפָרְעָה.
אֵת פֶּתִים וְאֵת רַעְבּוֹסִס.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

וַיִּתְּנוּ עֵלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיַּעֲבֹדוּ
מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָךְ.

וְנִצְעֵק אֵל יְהוָה: אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְיִשְׁמַע יְהוָה
אֶת קִלְנוֹ, וַיֵּרָא אֶת עַנְיֵנוּ וְאֶת עֲמַלְנוֹ וְאֶת לֹוֲצֵנוּ.

וְנִצְעֵק אֵל יְהוָה: אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ - כְּמֵה
שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ
מִצְרַיִם, וַיִּאֱוָזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעֲקוּ,
וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֵל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוֹ - כְּמֵה שֶׁנֶּאֱמַר: וְיִשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת זְאֲקָתָם, וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ
אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עַנְיֵנוּ - זוֹ פְרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמֵה
שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע
אֱלֹהִים.

וְאֶת עֲמַלְנוֹ - אִלוֹ הַבָּנִים. כְּמֵה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל
הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיְאֲרָה תִּשְׁלִיכֵהוּ וְכָל הַבַּת תִּוְזִינָן.

וְאֶת לֹוֲצֵנוּ - זוֹ הַדְּוֹקָה, כְּמֵה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם
רְאִיתִי אֶת הַלֹוֹץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹוֲצִים אֹתָם.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

ויוצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד וְזֹקֶה וּבִזְרַע זְטוּיָה,
וּבְמִרְאָה דָּדֶל, וּבְאֵתוֹת וּבְמִפְתִּים.

ויוצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מִלְחָמָה,
וְלֹא עַל יְדֵי שְׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַן, אֲלֵא
הַקְּדוּשׁ שְׂרוּף הוּא שְׂכַבְדוֹ וּבְעֲצָמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יְהוָה.

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא
מִלְחָמָה

וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שְׂרָף

וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא
הַשְּׁלִיחַן.

אֲנִי יְהוָה - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲוִיר.

בְּיַד וְזֹקֶה - זוֹ הַדְּבָר, כְּמוֹהַ שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יָד
יְהוָה הוּיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשַׂדֶּה, בְּסוּסִים,
בְּזַבְרִים, בְּגַבְמִלִּים, בְּבָקָר וּבַעֲזָאן, דָּבָר כְּבֹד
מְאֹד.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

וּבֹרֵעַ נְטוּיָה - זו הוֹרֵב, כְּמֹה עֲנָאָמֵר: וּוְרָבוּ
עֲלוּפָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וּבְמִרְא גְדֹל - זו גְלוּי עֲכִינָה, כְּמֹה עֲנָאָמֵר: או
הַנְּסָה אֱלֹהִים לְבֹא לְקֹזֶת לוֹ גּוֹי מִקָּרֵב גּוֹי
בְּמִסַּת בְּאֵתֵת וּבְמוֹפְתִים, וּבְמִלּוֹזְמָה וּבִיד וּזְזָקָה
וּבֹרֵעַ נְטוּיָה, וּבְמוֹרָאִים גְדֹלִים, פֶּכַל אֲשֶׁר
עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיךָ.

וּבְאֵתוֹת - זֶה הַמַּטָּה, כְּמֹה עֲנָאָמֵר: וְאֵת הַמַּטָּה
הַזֶּה תִּקְוֹז בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תִּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֵתֵת.
וּבְמוֹפְתִים - זֶה הַדָּם, כְּמֹה עֲנָאָמֵר: וְנִתְתִּי
מוֹפְתִים בְּעַמִּים וּבְאֶרֶץ,

נוֹהֲגִין לְהַטִּיף טָפָה מִן הַכּוֹס בְּאֶמִירַת דָּם וְאֵשׁ...,
עֶשֶׂר הַמְּכוֹת, דְּצִיָּד עַד יִישׁ בְּאַחֲיָב, בִּיחַד, ט"ו
פַּעַם.

דָּם, וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת-עֵשָׂן.

דְּבַר אֲוִיר: בְּיָד וּזְזָקָה - עֲתִים, וּבֹרֵעַ נְטוּיָה -
עֲתִים, וּבְמִרְא גְדֹל - עֲתִים, וּבְאֵתוֹת - עֲתִים,
וּבְמוֹפְתִים - עֲתִים. אֵלּוּ עֶשֶׂר מְכוֹת עֲהֲבִיא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, וְאֵלּוּ
הֵן:

עשר המכות

שמעתי מחכם אחד בשם הרח"ו ז"ל, שבהגיע לכל אחת מימכות, היה שופך מעט מן הכוס עצמו, ולא כיש נוהגין לטבולאצבעו בכוס. ואפשר שהטעם, לרמז שהמכות יצאו ממלכות, הנקראת כוס של ברכה, כנודע מדרוש הרב זלה"ה: שופכים מעט יין לצלחת על כל טיפה (לאחר מכן שוטפים את הצלחת. רצוי לשפוך לצלחת חד פעמית שאפשר לזרוק לאחר הטפת היין).
סוד עשר מכות ע"ד הסוד להסיר את עשר הקליפות מעשר הספירות (עשרה מאמרות).

דָּם עולה אהי"ה ברבוע, גימ' ד"ם. ומכה זו יצאת ממלכות שבמלכות דקדושה, והכה למלכות הרשעה חוץ למוח שלה.

צַפְרֵיָעַ, מיסוד דנוקבא בחב"ד דקליפה דנוקבא

כְּנִיָם מהוד דנוקבא בשערות דקליפה נוקבא ובראש ס"מ

עֵרֹב מנצח דנוקבא ביסוד זכר דקליפה

דָּבָר מת"ת דנוקבא בהוד זכר דקליפה

עֲוֹזִין מגבורה דנוקבא, בנצח זכר דקליפה

בָּרָד מחסד דנוקבא בת"ת זכר דקליפה

אֲרֵבָה מבינה דנוקבא, בגבורה זכר דקליפה

וְאֵשׁ מחכמה דנוקבא בחסד זכר דקליפה

מִכַּת בְּכוֹרֹת מכתר מלכות בכח"ב ז"א דקליפה

רַבִּי יְהוֹדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סַמָּיִם (מטיפים שלש פעמים את היין, פעם לכל מלה):

דִּצְרֵי עֲרֵשׁ בְּאוֹזֹב

רבי יוסי הגלילי אומר: מניין אתה אומר שְׁלָקוּ
הַמִּצְרִים בַּמִּצְרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ
וְזָמְשִׁים מִכּוֹת? בַּמִּצְרִים מַה הוּא אֹמֵר? וַיֹּאמְרוּ
הַזֹּרְטָמִים אֵל פִּרְעֹה: אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא, וְעַל
הַיָּם מַה הוּא אֹמֵר? וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרִים, וַיֵּירָאוּ
הָעָם אֶת יְהוָה, וַיֹּאמְרוּ בְּיַד יְהוָה וּבְיַד
עַבְדּוֹ. כִּמָּה לָקוּ בְּאֲצַבְעוֹ עֶשֶׂר מִכּוֹת. אָמֹר
מֵעַתָּה: בַּמִּצְרִים לָקוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ
וְזָמְשִׁים מִכּוֹת.

רבי אליעזר אומר: מניין שְׁפָל מִכָּה וּמִכָּה
עֲהָבִיא הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים
בַּמִּצְרִים הִיְתָה שׁוֹל אַרְבַּע מִכּוֹת? עֲנֵאמֵר:
יִשְׁלַח בָּם זֶרֶן אָפוּ, עֲבָרָה וְזָעַם וְצָרָה, מִשְׁלֹחַת
מִלֶּאכִי רָעִים. עֲבָרָה - אֲזוּת, וְזָעַם - שְׂתִים,
וְצָרָה - שְׁלֵשׁ, מִשְׁלֹחַת מִלֶּאכִי רָעִים - אַרְבַּע.
אָמֹר מֵעַתָּה: בַּמִּצְרִים לָקוּ אַרְבַּעִים מִכּוֹת וְעַל
הַיָּם לָקוּ מֵאַתִּים מִכּוֹת.

רבי עקיבא אומר: מניין שְׁפָל מִכָּה וּמִכָּה
עֲהָבִיא הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים
בַּמִּצְרִים הִיְתָה שׁוֹל זָמֵשׁ מִכּוֹת? עֲנֵאמֵר: יִשְׁלַח
בָּם זֶרֶן אָפוּ, עֲבָרָה וְזָעַם וְצָרָה, מִשְׁלֹחַת

ההגדה של פסח של חיים קבלה

מִלֵּאכֵי רַעִים. וְזֵרוּן אֶפֶס - אֲזוּת, עֲבָרָה - עֲשֵׂתִים,
וְזַעַם - עֲלוּשֵׁי, וְצָרָה - אֲרֵבַע, מִשְׁלֹזֹת מִלֵּאכֵי
רַעִים - וְזַמְשֵׁי. אָמור מִעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ
וְזַמְשֵׁי מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ וְזַמְשֵׁי וּמֵאֲתָיִם
מִכּוֹת.

כְּמָה מִעֲלֹת טוֹבוֹת לְמִקּוֹם עָלִינוּ!
אֲלוֹ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם עֲפֹטִים,
דִּינֵנוּ.

אֲלוֹ עָשָׂה בָּהֶם עֲפֹטִים, וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,
דִּינֵנוּ.

אֲלוֹ עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם,
דִּינֵנוּ.

אֲלוֹ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם,
דִּינֵנוּ.

אֲלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,
דִּינֵנוּ.

אֲלוֹ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ
בְּחֻרְבָּה, דִּינֵנוּ.

אֲלוֹ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֻרְבָּה וְלֹא שָׁקַע צָרְנוּ
בְּתוֹכוֹ, דִּינֵנוּ.

אֲלוֹ שָׁקַע צָרְנוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צָרְכֵנוּ בְּמִדְבָּר
אֲרֵבַעִים שָׁנָה, דִּינֵנוּ.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא
האכילנו את המן, דיינו.
אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת,
דיינו.

אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר
סיני, דיינו.

אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את
התורה, דיינו.

אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ
ישראל, דיינו.

אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את
בית הבוירה, דיינו.

על אונת, כמה וכמה, טובה כפולה ומכפלת
למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם
שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם,
ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את היים,
והעבירנו בתוכו בוזרבה, ושקע צרנו בתוכו,
וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו
את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר
סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ
ישראל, ובנה לנו את בית הבוירה לכפר על
כל עונותינו.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֵשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסוּחַ, לֹא יֵצֵא יָדָיו וּזְבוּתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן:
פֶּסוּחַ, בִּמְצָה, וּמְרֹר.

מְרָאָה בְּיַד עַל הַזְרוּעַ וַיִּזְהַר שְׁלֹא לְהַגְבִּיחַ אוֹתָהּ.

פֶּסוּחַ עָהָיו אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְן שְׁבִיבִית
הַמְקֻדָּשׁ קָיָם, עַל עוֹם מָה? עַל עוֹם שְׁפֶסוּחַ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,
שֶׁנֶּאֱמַר: וְאָמַרְתֶּם זָבוּחַ פֶּסוּחַ הוּא לַיהוָה, אֲשֶׁר
פֶּסוּחַ עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת
מִצְרַיִם, וְאֵת בְּתֵינוּ הֲצִיל? וַיִּקְדַּר הָעָם וַיִּשְׁתַּחוּוּ.

מְרָאָה אֶת הַמִּצּוֹת לְמַסְבִּים וְאוֹמֵר:

בִּמְצָה זוֹ עָאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל עוֹם מָה? עַל עוֹם
שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצַקֵּם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַזְמִיץ עֵד
שֶׁנֶּגְלָה עֲלֵיהֶם מִלְּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְגַאֲלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק
אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגֹת מִצּוֹת, כִּי לֹא וָזִמְן,
כִּי גָרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵבָה, וְגַם
יָצְדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

מְרָאָה אֶת הַמְרֹר לְמַסְבִּים וְאוֹמֵר:

בְּמְרֹר זֶה עָאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל עוֹם מָה? עַל עוֹם
שֶׁמְרָרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת וַיִּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,
שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְמַרְרוּ אֶת וַיִּי הֵם בְּעַבְדָּה קָשָׁה,

ההגדה של פסח של חיים קבלה

בוֹזֵמֶר וּבְלִבָּנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּעֵשֶׂה אֶת כָּל
עֲבֹדָתְךָ אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרְךָ. בְּכָל יוֹר
וְדוֹר וְזִיב אָדָם לְרֵאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא
מִמִּצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִזְדַּרְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בִּצְאוֹתֵי
מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבָּד אֶל הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא אַף אֹתֵנוּ אֶל עַמּוּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְאֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הָבִיא אֹתֵנוּ, לְתֵת לָנוּ
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְשַׁבַּע לְאַבְרָהָם.

מִגְבִּיהִים אֶת הַכּוֹס עַד הַלְלוּיָהּ.
לְפִיכָךְ אֲנוּזְנוּ וְזִיבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח,
לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדְרֵה, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס לְמוֹי
שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם וּלְנוּ אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלּוּ:
הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבֹדוֹת לְזוֹרוֹת מִיִּצְוֹן לְשִׁמּוֹזָה, וּמֵאֶבֶל
לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֶפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל, וּמֵעֲבֹד
לְגֹאֲלָהּ. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה וְזִדְעָה: הַלְלוּיָהּ.
מִנִּיחִים אֶת הַכּוֹס

אמירת הלל

חסד

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה, הַלְלוּ אֶת שֵׁם
יְהוָה. יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. מִמְּרוֹז עוֹמֵשׁ עַד מִבּוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם
יְהוָה. רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם

כבודו. מי כיהוואה אלהינו המזביהי לשכות,
המשפילי לראות בשמים ובארץ? מקימי מעפר
דל, מאשפת ירים אביון, להשיבי עם נדיבים,
עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית, אם הבנים
שמוזה. הלכיה.

גבורה

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז,
היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים
ראה וינס, הירדן יסב לאזור. ההרים רקדו
כאילים, גבעות - כבני צאן. מה לך הים פי
תנס, הירדן - תסב לאזור, ההרים - תרקדו
כאילים, גבעות - כבני צאן. מלפני אדון וזולי
ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור אגם
מים, וזלמיש - למעינו מים.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.
ברוך אתה יהוואהיאהדינהי אלהינו מלך העולם,
אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו
ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור. כן יהוואה
אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים
אזורים הפאים לקראתנו לשלום, שמוזים בבנין
עירך וששים בעבודתך. וגאל עם מן הזבזים
ומן הפסזים אשר יגיע דמם על קיר מזבזך
לרצון, ונודה לך עיר וזדע על גאלתנו ועל

ההגדה של פסח של חיים קבלה

פְּרוֹת נִפְשֵׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹאֵהוּ אֱהוּדְהוּי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

כוס שני

והכוס הב' יכוין קטנות א' אלהים דאלפין, וא' צורת יו"ד, וגדלות א' וב' הוא ב"ן, וקטנות ב' ג"כ כקטנות הב' דחסדים.

לְשֵׁם יוֹזֵד קוֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ, בְּרוּזִילו וְרוּזִימו, וְרוּזִימו וְרוּזִילו, לְיוֹזֵדא שֵׁם יוֹד ק"י בְּנֵא"ו ק"י בְּיוֹזֵדא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּנִי מוֹכֵן וּמוֹמֵן לְקִיִּים מִצֹּת קִידוּשׁ וּמִצֹּת כּוֹס שְׁנֵי עָל אַרְבַּע כּוֹסוֹת, עִם כָּל הַמִּצֹּת הַכּוֹלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרֵשָׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן, לְעֵשׂוֹת נֹזֶת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלְעֵשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹאֵהוּ אֱהוּדְהוּי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

שותין את הכוס בהסבת שְׁמַאל.

רוזצה

יכוין ביו"ד ה"י דס"ג, שמכים זה בזה, ועולים ש', וב' אותיות השורש נשארים בבניה דז"א, ורחץ הנשאר, נשאר בגופו דז"א. והנה לכן אמר כאן רחצה בה', שהוא נגד בינה דז"א, ולעיל אמר ורחץ שהוא נגד חכמה דז"א, שהוא זכר:

ההגדה של פסח של חיים קבלה

נוטלים את הידים ומברכים
ברוך אתה יהוה יהוה אחד
אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על
נטילת ידים.

מוציא מצה

מוציא - והנה אחר שכבר נכנס גדלות ב' דאימא, בב' כוסות, לכן
עתה צריך לכוין בסוד המצה, להכניס גדלות ב' וקטנות א'
דאבא. וכבר ביארתי, כי יכוין במצה זו השלימה, שהיא בצורת
ד"י, נכנס בחכמה דז"א גדלות ב' דאבא, שהוא ע"ב. וגם יכוין
בה באלהים, שה' שבו צורת ד"ו, קטנות א' דמוח חכמה, הנכנס
בחכמה דז"א, וכ"ז מתפשט בכל קו ימיני דז"א כמש"ל. וזכור
ואל תשכח, כי בכ"מ צריך גדלות ב' לכנוס, קודם קטנות א',
שלא יאחזו הדינים כמש"ל:

יקח המצות בסדר שהניחון, הפרוסה בין שתי
השלמות, ויאחז שלשתן בידו ויברך "המוציא"
בכוונה על העליונה ו"על אכילת מצה" בכוונה על
הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העליונה
השלמה וכזית שני מן הפרוסה ויטבלם במלח,
ויאכל בהסבה שני הזיתים (גודל שתי מצות)

מוציא - והנה אחר שכבר נכנס גדלות ב' דאימא, בב' כוסות, לכן
עתה צריך לכוין בסוד המצה, להכניס גדלות ב' וקטנות א'
דאבא. וכבר ביארתי, כי יכוין במצה זו השלימה, שהיא בצורת
ד"י, נכנס בחכמה דז"א גדלות ב' דאבא, שהוא ע"ב. וגם יכוין
בה באלהים, שה' שבו צורת ד"ו, קטנות א' דמוח חכמה, הנכנס
בחכמה דז"א, וכ"ז מתפשט בכל קו ימיני דז"א כמש"ל. וזכור
ואל תשכח, כי בכ"מ צריך גדלות ב' לכנוס, קודם קטנות א',
שלא יאחזו הדינים כמש"ל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמוֹצֵיא לָנוּם בֵּין הָאָרֶץ.

מצה - כבר ביארנו, כי במצה הפרוסה שהיא סוד ד' דה', בצורת ד"ו, נכנס בבינה דז"א גדלות ב' דאבא, דמוח בינה נכנס בבינה דז"א שהוא ס"ג. וגם יכוין בקטנות א' דאבא דמוח בינה, שה' שבו בצורת ד"ו. אף שביארנו שביח"ץ נכנס קטנות זה דמוח בינה, כבר פירשנו ששם רק הארתו נכנס, וכאן נכנס עצמותו. ועוד יכוין, כי מצה מספרה ע"ב ס"ג, סוד ב' מוחי דחו"ב דגדלות א' דאבא, ולכן צריך לחבר פרוסת המוציא עם פרוסת מצה, שהם נגד חו"ב כמ"ש לעיל. וזכור ואל תשכח, כי מוחין דאבא מרומזים במצה, ומוחין דאימא בכוסות, כמ"ש לעיל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
אֲכִילַת מִצֵּה.

מְרוֹר

כָּל אֶחָד מֵהַמְּסֻבִּים לוֹקַח כֶּזַיִת מְרוֹר וּמְטַבֵּלו
בְּחֶרֶסֶת, חוֹזֵר וּמְנַעֵר הַחֶרֶסֶת, מִבֶּרֶךְ וְאוֹכֵל בְּלֵי
הַסֶּפֶה.

מרור - גי' ד' אלפי"ן מלאים דד' אהי"ה. ואם תסיר ד' אותיות השרשית, ישאר מספר מ"ת, כחשבון מר"ר והם דיני לאה. ואם נמנה הו' שבדעת שלה, יעלו מרור"ר. וצריך למתקם בחרוסת, שהוא ח"ס רות, כי רות הוא גי' מלוי אדני, כי השורש הוא לרחל, ורות זו מתמתקת ע"י המוחין שהם גי' ח"ס כנודע. וכדי להבינך זה ביתר ביאור, דע, כי לאה נקרא רות, והטעם - לפי שנוקבין דז"א בכללותן, נקרא אדני, אמנם כשנחלקים לפעמים, ולאה היא יותר דינים, להיותה כולה מאחוריים דאימא כמ"ש לעיל, לכן אדני בפשוטו הוא ברחל, ומלואו בלאה שמספרו של אדני, כולו הוא תרע"א, תסלק הפשוט, ישאר רות ללאה. כי כבר ידעת, כי מלוי גי' אלהים שהוא די"ן, לכן המלוי הוא ללאה,

ההגדה של פסח של חיים קבלה

שהוא דינים, וכשתסיר מן חרוסת רות, ישאר ח"ס, והוא סוד מוחין דז"א, כנודע בסוד התפילין, שהם אהי"ה הוי"ה אהי"ה, שעולים ח"ס:

נמצא, כי הכוונה להמשיך מן המוחין דז"א שהם ס"ח, אל רות"ה היא לאה להמתיקה, לכן צריך שיהיה טעם מרור, לכן בלעו לא יצא י"ח, עד שילעסנה, כי ע"י טחינת השינים, מתבטל הדין והמרירות, כנודע בכוונת אכילה. ולהיות זה בלאה, שאין כוונת ליל פסח בה רק דרך ארעי, לכן אינה רק זכר בעלמא מדברי סופרים:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הַעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
אֲכִילַת מַרֹּר.**

כּוּרֵךְ

יכוין, כי בכריכת מרור, תכנס בדעת ז"א קטנות א' דדעת דאבא, והוא אלהים, שה' שלו בציוור ג' ווי"ן. וכורך מצה זו, בצורת ג' ווי"ן, במרור שהוא לאה, כדי למתקה בהארה זו שנכנס עתה בדעת ז"א, והוא יתן לרחל ממותק והבן:

כָּל אֶחָד מֵהַמְּסֻבִּים לֹקֵחַ כְּזֵית מִן הַמַּצָּה הַשְּׁלִישִׁית עִם כְּזֵית מַרֹּר וְכוּרְכֵם יַחַד, אוֹכְלִים בְּהִסָּבָה וּבְלִי בְרָכָה. לִפְנֵי אֲכֹלוֹ אוֹמֵר:

**זְכַר לְמִקְדָּשֵׁי כְּהִלָּל. כֵּן עָשָׂה הַלֵּל בְּיָמֵינוּ
עֲבִיט הַמִּקְדָּשֵׁי קַיִּים: הִיָּה כּוּרֵךְ מִצָּה
וּמַרֹּר וְאוֹכֵל בְּיִזְדָּה, לְקַיִּים מִהַ עֲנֵאמֹר:
עַל מִצְוֹת וּמְרָרִים יֵאכְלֵהוּ.**

שְׁלוֹזֵן עוֹרָךְ

ואֹכְלִים וְשׁוֹתִים הַסְּעוּדָה הַעֲרוּכָה וְנוֹהֲגִים
לֹאכֹל תַּחֲלָה בִּיצִים מִבְּשֻׁלוֹת. וְלֹא יֵאָכֵל יוֹתֵר
מִדִּי, שֶׁלֹּא תִהְיֶה עֲלֵיו אֲכִילַת אֲפִיקוֹמֵן אֲכִילָה
גְּסָה.

צְפוּן

ואַחֲרֵי אֲכִילָה יֵאָכֵל הָאֲפִיקוֹמֵן, וְזֶהוּ צְפוּן, וְיִכּוּיֵן שֶׁנִּכְנַס הוּ'
דְּאֵלֹהִים שֶׁבִּמְצָה הַבֶּן, מוֹחַ הוּד דַּאֲבָא קִטְנוֹת א', כִּי הוּ' נִשְׂאָרָה
לִאֲפִיקוֹמֵן כַּמִּשְׁלָל לְעִיל.
אַחֵר גַּמֵּר הַסְּעוּדָה לֹקֵחַ כָּל אֶחָד מִהַמְּסֻבִּים כְּזֵית
מִהַמְּצָה שֶׁהִיָּתָה צְפוּנָה לִאֲפִיקוֹמֵן וְאוֹכֵל מִמֶּנָּה
כְּזֵית בַּהֲסָבָה. וְצָרִיךְ לֵאכֹלָה קִדְּם חֲצוֹת הַלַּיְלָה.

בְּרֵךְ

מוֹזְגִין פּוֹס שְׁלִישֵׁי וּמְבָרְכִין בְּרֶפֶת הַמְּזוּן.

עִיר הַמְּעֻלּוֹת: בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה אֶת עֲיִבַת
צִיּוֹן הָיִינוּ כְּזֹלְמִים. אִם יִמְלֹא שְׁזוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ
רִנָּה. אִם יֵאָמְרוּ בְּגוֹיִם: הַגְּדִיל יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה
לְעֻשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה לְעֻשׂוֹת
עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמוֹזִים. שׁוּבָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה אֶת
עֲבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנִגְב. הַזְרְעִים בְּרִמְעָה, בְּרִנָּה
יִקְצְרוּ. הַלֹּךְ יִלְךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשֶּׁךְ הַזְרַע, בֵּא
יבֵא בְרִנָּה נִשְׂא אֲלֻמֹּתָיו:

ההגדה של פסח של חיים קבלה

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ כְּאֶחָד חֲבִיבֵי לְזִמּוֹן וְהַמְזִמּוֹן פּוֹתַח :

הֵב לָךְ, וְגִבְרָךְ:

הַמְסַבִּים עוֹנִים:

יְהִי עִים יְהוָה יֵאָהֳרָה מְבָרֵךְ בְּמַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם.
הַמְזִמּוֹן חוֹזֵר :

יְהִי עִים יְהוָה יֵאָהֳרָה מְבָרֵךְ בְּמַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם.
הַמְזִמּוֹן אוֹמֵר :

בְּרֵשׁוֹת (בשבת: עֹבֶת מִלְכַתָּא), בְּרֵשׁוֹת יוֹמָא
טוֹבָא אוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא (מְרִנָּן וְרַבָּנָן וְרַבּוּתֵי,
גִבְרָךְ (אֶלְהִינּוּ) שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלָנוּ.

הַמְסַבִּים עוֹנִים :

בְּרוּךְ (במנין: אֶלְהִינּוּ) שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלָנוּ וּבְטוֹבוֹ
וְזִינּוֹ

הַמְזִמּוֹן חוֹזֵר וְאוֹמֵר :

בְּרוּךְ (אֶלְהִינּוּ) שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלָנוּ וּבְטוֹבוֹ וְזִינּוֹ
כְּלָם אוֹמְרִים :

ההגדה של פסח של חיים קבלה

כנגד עולם אצילות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הוֹן אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ בְּזוֹן בּוֹסֵד
וּבְרוּמִים, הוּא נוֹתֵן לָנוּם לְכֹל בְּשֵׁר
כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד לֹא וָסֶר
לָנוּ, וְאֵל וָסֶר לָנוּ בְּזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֵבוֹר עֲמוֹ
הַגְּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפָרֵס לְכֹל וּמְטִיב לְכֹל,
וּמְכִין בְּזוֹן לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. כְּאֵמֹר

פּוֹתֵן אֶת יָדְךָ

פְּאִי וְזַתְךָ סֵאל

יְאֵהֲרֹנְהִי

יִוְהֵתּוֹכָהּ

וּבְמִשְׁבִּיעַ לְכֹל וְזִי רְצוֹן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹן אֶת הַכֹּל.

כנגד עולם בריאה

נִוְדָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ עַל עֲהֵנוֹזֵלֵת
לְאֵבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ וְזִמְדָה טוֹבָה וְרוּבָה, וְעַל
עֲהֵנוֹזֵאֲתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שְׁוֹתֵמֶת
בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שְׁלִמְדֵתָנוּ, וְעַל וְזִקְיֶךָ
עֲהֵדֵעֵתָנוּ, וְעַל וְזִיִּים זֶן וּוָסֵד עֲוֹזֵנֵתָנוּ,
וְעַל אֲכִילַת בְּזוֹן שְׂאֵתָה זֶן וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ תְּמִיד,

בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה: וְעַל הַכֹּל
יְהוָה יֵאָדָר: אֱלֹהֵינוּ אֲנֹנִים מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל וְזֵי תַמִּיד לְעוֹלָם
וְעַד: כְּפָתוּב, וְאֶכְלֶת וְשִׁבְעֶת וּבִרְכַת אֶת
יְהוָה יֵאָדָר: אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָר: עַל הָאָרֶץ
וְעַל הַמְּזוֹן:

כנגד עולם יצירה

רוֹזֵם זֶא יְהוָה יֵאָדָר: אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ
וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ, רַעֲנוּ
זִמְנֵנו פְּרָנְסֵנו וְכֹלְכֵנוּ וְהַרְוִיזֵנוּ, וְהַרְוִיז לָנוּ
יְהוָה יֵאָדָר: אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מִכֹּל צָרוֹתֵינוּ.
וְזֵא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה יֵאָדָר: אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִידֵי
מִתְנַת בְּשַׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלֵּוָאֲתָם,
כִּי אִם לִידֵךְ הַמַּלְאָה הַפְּתוּזָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַרְוִיזָה, שְׁלֹא גְבוּשׁ וְלֹא גְפָלָם לְעוֹלָם וְעַד.

בשבת מוסיפין:

רְצָה וְהוֹלִיצֵנוּ יְהוָה יֵאָדָר: אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשַׁבָּת
בּוֹ וְלָנוּ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָה. וּבְרַצוֹנָה

ההגדה של פסח של חיים קבלה

הַזִּיּוֹן לָנוּ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂלֵמָה תְּהֵא צָרָה
וְיָזוֹן וְאַזְנוּחָה בְּיוֹם מַעֲוֹתָנוּ. וְהָרָאנוּ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ בְּנוֹזְמוֹת צִיּוֹן עֵירָךְ וּבְבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם עֵיר
קְדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַיְשׁוּעוֹת
וּבַעַל הַמְּזוֹמוֹת. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵינוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן
מַעֲשֵׂיוֹ בֶן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עֵיר
קְדְשֶׁךָ, וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַיִּים וְלְחַיִּים וְלְחַיִּים, לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם וּזְגַת הַמִּצְוֹת הַזֶּה, זְכָרֵנוּ
יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדוֹ בּוֹ
לְבָרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבָר
יְשׁוּעָה וְרוֹזְמוֹת וְזוֹס וְזוֹנָנוּ וְרוֹזְמוֹת עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ,
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ וְזוֹנָנוּ וְרוֹזְמוֹת אַתָּה.
וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עֵיר הַקְּדוֹשׁ בְּבִמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹנֵה בְּרוֹזְמוֹת
יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

כנגד עולם עשיה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הָאֵל אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גֹאֲלֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ
קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל עַמְּכֶם יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב,

ההגדה של פסח של חיים קבלה

הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גמלנו הוא יגמלנו לעד, לזון ולזוסד ולרוזמים ולרוז האצלה והאצלה, ברכה וישועה גומה פרנסה וככלכלה ורוזמים וזיים ושלום וכל טוב, ובכל טוב לעולם על יזוסרנו. אמן (מניחים את כוס היין)

הרוזמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הרוזמן הוא יתברך בשמים ובארץ. הרוזמן הוא ישתבז לדור הדורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח ונצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים. הרוזמן הוא יפרנסנו בכבוד. הרוזמן הוא ישפור עלנו מעל צוארנו, והוא יוליכנו קומבינות לארצנו. הרוזמן הוא ישלוז לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלזון זה שאכלנו עליו. הרוזמן הוא ישלוז לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונזומות. הרוזמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה. ואת (אמי מורת) בעלת הבית הזה,

הרוזמן הוא יברך את כל המטובים כאן, אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל כל, פן יברך אותנו כלנו יוזר בברכה שלמה, ונאמר, אמן.

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא

ההגדה של פסח של חיים קבלה

לְמִשְׁמֶרֶת עֲלוֹם. וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת
יְהוָה יִהְיֶה אֱהָדוּנָהּ, וְצִדְקָהּ מֵאֵלֵהי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא וְזָן
וְשִׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בשבת:

הַרְוֹזְבֹן הוּא יִנְזוּלְנוּ יוֹם עֹפְלוֹ עִפְתָּ וּמְנוּזָה לְזוּזֵי
הָעוֹלָמִים.

הַרְוֹזְבֹן הוּא יִנְזוּלְנוּ יוֹם עֹפְלוֹ טוֹב.

הַרְוֹזְבֹן הוּא יִזְכְּנוּ לִימוֹת הַמְשִׁיחַ וְלְזוּזֵי הָעוֹלָם
הַבָּא. מִגְדוֹל יְשׁוּעוֹת מְלָכוֹ וְעִשָׂה וְזָסָד לְמִשְׁחִיחוֹ
לְדוֹד וְלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. עִשָׂה עוֹלָם בְּמִרוּבֵי, וְזָסָד
הוּא יִעֲשֶׂה עוֹלָם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ,
אֲמֵן. יִרְאוּ אֵת יְהוָה יִהְיֶה אֱהָדוּנָהּ קְדֻשָׁיו, כִּי אֵין
מוֹזְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָעוּ וְרַעְבּוּ, וְדָרְשִׁי
יְהוָה יִהְיֶה אֱהָדוּנָהּ לֹא יוֹזְסָרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ
לִיהוָה יִהְיֶה אֱהָדוּנָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם וְזָסָדוּ.

פּוֹתוֹ אֵת יָדְךָ

פֵּאֵי וְזָתָךְ סֵאל

יֵאֱהָדוּנָהּ

יְוָה יִתְּנָה לְךָ

וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל וְזֵי רְצוֹן. בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטְחוּ
בִּיהוָה יִהְיֶה אֱהָדוּנָהּ, וְהָיָה יְהוָה יִהְיֶה אֱהָדוּנָהּ מִבְטָחוֹ. זָעַר
הָיִיתִי גַם וְקָנָתִי, וְלֹא רָאִיתִי צְדִיקָה זָעָב, וְזָרְעוּ

ההגדה של פסח של חיים קבלה

מִבְּקֵשׁ לְזֶם. יְהוָה יִשְׁמַע וְיִשְׁמַע עֵץ לְעַמּוֹ יִתֵּן,
יְהוָה יִשְׁמַע וְיִשְׁמַע יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

כוס שלישי

ועתה תחבר הב' כוונות יחד בכוס הג' הזה. והוא, כי כוס א' מב' כוסות אלו, הוא סוד החסדים, לכן הקטנות שלו, הוא אלהים דאלפין. אך צורת א' דמילוי ה', תהיה צורת יו"י, וגדלות א' שם מ"ה, וקטנות הב' הוא אכדט"ם, רק שהוא בסוד חשבון שהוא עולה ע"ד, וגדלות הב' הוא שם מ"ה ג"כ, כן הוא כוס הא'. בין ג' לד' לא ישתה כי צריך לחברם.

הַנְּזִי מוֹכֵן וּמוֹזֵן לְקַיִם מוֹצֵת כּוֹס עֲלֵישׁי שְׁהוּא
כְּנֶגֶד בְּשׁוֹרֵת הַיְשׁוּעָה, עֵי אִמֵּר הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְגַאֲלָתִי אֶתְכֶם בְּזֵרוּעֵי זְמוּיָה
וּבְשִׁפְטֵימֵי גְדוֹלִים.

לְעַם יִזְוֹד קוֹדֵשׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ, בְּרוּזִיכּוֹ
וּרְזוּימוֹ, וּרְזוּימוֹ וּדְרוּזִיכּוֹ, לְיוֹדָא עִים יוֹד ק"י בְּנֵא"ו ק"י
בְּיוֹדָא עִיכִים (יהוה) בְּעַם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּזִי מוֹכֵן
וּמוֹזֵן לְקַיִים מוֹצֵת קִדְוֵשׁ וּמוֹצֵת כּוֹס עֲלֵישׁי עִיל
אַרְבַּע כּוֹסוֹת, עַם כָּל הַמּוֹצֵת הַכּוֹלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת
עֲרֵשָׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן, לְעֵשׂוֹת נֹזֶת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלְעֵשׂוֹת
רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיֵהִי נְעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמִנְעֵשָׂה יִדְיֵנוּ
כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמִנְעֵשָׂה יִדְיֵנוּ כּוֹנֵנָהוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִשְׁמַע וְיִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ מִכֶּךָ
הַעֲלֹכִים בּוֹרְא פְרֵי הַגֶּפֶן.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

שותין בהסבת שמאל.

מוזגים כוס רביעית, מוזגים כוס של אליהו ופותחים את הדלת.

שִׁפְךָ וּזְמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל
מִמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשׁוֹמְךָ לֹא קָרְאוּ. כִּי אָכַל אֶת
יַעֲקֹב וְאֶת נְדָהוּ הִעֲמוּ. שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם וְעַמְּךָ וּזְרוֹן
אִפְךָ יִשְׁלַח. תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁבְּיָדָם בְּתַנּוּזֹת עוֹבֵי
יְהוָה. סוגרים הדלת

הלל

תפארת

לֹא לָנוּ יְהוָה, לֹא לָנוּ, כִּי לְעַמְּךָ יִתֵּן כְּבוֹד,
עַל וְסִדְרָךְ, עַל אֲמֹתֶיךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם:
אִיִּה נָא אֱלֹהֵיהֶם? וְאֵלֵינוּ בְּעַמִּים, כֹּל אֲשֶׁר
וּפִין עֲשָׂה. עֲצַבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מִעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ. אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא
יִרְיוּזוּן. יִדְיָהֶם וְלֹא יִמְיִשׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהַלְכוּ,
לֹא יִהְיוּ בְּגֵרוֹנָם. כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר
בְּטוֹן בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בְּטוֹן בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְדָּם
הוּא. בֵּית אַהֲרֹן בְּטוֹנוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְדָּם
הוּא. יִרְאֵי יְהוָה בְּטוֹנוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְדָּם
הוּא.

נצח

יהוה־אֱלֹהֵינוּ זְכָרְנוּ יְבָרַךְ. יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יְבָרַךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן, יְבָרַךְ יִרְאֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ,
הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסַּף יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ עֲלֵיכֶם,
עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ,
עֲשֵׂה עֲבוּדֵינוּ וְאַרְצֵנוּ. הַעֲבוּדֵינוּ עֲבוּדֵינוּ לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ
וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם. לֹא הַמְתִּים יְהַלְלוּהָ וְלֹא
כָּל יַרְדֵּי דוּבָהּ. וְאַנְוֵנוּ נְבָרַךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. הַלְלוּהָ.

הוד

אֶהְבֶּתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ אֶת קוֹלִי, תַּוְּנִינִי. כִּי
הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אַהֲרָא. אֶפְפוּנֵי וְזִבְלֵי מוֹת
וּבִמְצָרֵי עוֹאֹל מִצְאוּנֵי, צָרָה וְיָגוֹן אֶבְמָצָא. וּבִשְׁעֵם
יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ אַהֲרָא: אֲנִי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ מִכְּטָה נִפְשֵׁי! וְיָגוֹן
יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ וְצָרִיק, וְאֶלְהִינוּ מִרוּזֵם. עוֹבֵר פְּתָאִים
יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ, דִּלְתֵי וְכִי יְהוֹשִׁיעַ. עוֹבֵי נִפְשֵׁי לְמַנְוִוִּכִי,
כִּי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ גְּמַל עֲלֵיכִי. כִּי וְזִלְצָת נִפְשֵׁי מִמוֹת,
אֶת עֵינֵי מִן דְּמוֹתָהּ, אֶת רַגְלֵי מִדְּוִי. אֶתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ בְּאַרְצוֹת הַזֵּוּיִם. הָאֲמַנְתִּי כִּי
אֲדַבֵּר, אֲנִי עֵנִיתִי מֵאֵד. אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּזוּפוּי: כָּל
הָאָדָם כֹּזֵב.

מה אָשִׁיב לַיהוָה כֵּל תִּזְמוֹנֹהִי עָלַי. כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר וּבָשָׂם יְהוָה אֶקְרָא. נְדָרֵי
לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינַי
יְהוָה הַבּוֹרֵה לְוַסִּידָיו. אֲנָא יְהוָה כִּי אֲנִי
עַבְדְּךָ, אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמֹתְךָ, פְּתוּחַת לְמוֹסְרֵי.
לָךְ אֲפֹזוּ אֲפֹזוּ זְבוּז תּוֹדָה וּבָשָׂם יְהוָה אֶקְרָא. נְדָרֵי
לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. בּוֹזְצוֹת
בֵּית יְהוָה, בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּהָ.

מלכות

הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל יְמֵי, עַבְדוֹהוּ כָּל הָאֲמִים.
כִּי זָכַר עָלֵינוּ וְזָסְדוֹ, וְאֲמַת יְהוָה לְעוֹלָם.
הִלְלוּהָ.

- י הודו ליהוה כי טוב - כי לעולם וזסדו.
- ה יאמר נא ישראל - כי לעולם וזסדו.
- ו יאמרו נא בית אהרן - כי לעולם וזסדו.
- ה יאמרו נא יראי יהוה - כי לעולם וזסדו.

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמִרוֹב יְהוָה. יְהוָה
לִי, לֹא אִירָא - מִה יַעֲשֶׂה לִּי אֲדָם? יְהוָה לִי
בְּעָרְי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי. טוֹב לְחַסוֹת בַּיהוָה
מִבְּטוֹן בְּאָדָם. טוֹב לְחַסוֹת בַּיהוָה מִבְּטוֹן

ההגדה של פסח של חיים קבלה

בְּנֵדְיָבִים. כֹּל זָוִים סְבִיבֵנִי, בְּשֵׁם יְהוָהּ כִּי
אֲמִילֶם. סְבִיבֵנִי גַם סְבִיבֵנִי, בְּשֵׁם יְהוָהּ כִּי
אֲמִילֶם. סְבִיבֵנִי כַדְבָרִים, דְּעִכּו כְּאֵשׁ קוֹצִים,
בְּשֵׁם יְהוָהּ כִּי אֲמִילֶם. דְּוִזָּה דְּוִזִּתְנִי לְנַפְל,
וְיְהוָהּ עֲזָרְנִי. עֲזִי וְחִמְרַת יְהוָהּ לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רָגָה וִישׁוּעָה בְּאֵהֱלִי צְדִיקִים: יְמִין יְהוָהּ
עֲשֶׂה וְזִיל, יְמִין יְהוָהּ רֹמְמָה, יְמִין יְהוָהּ
עֲשֶׂה וְזִיל. לֹא אֲמוּת כִּי אֲוִזָּה, וְאֲסַפֵּר בְּמַעֲשֵׂי
יְהוָה. יִסֵּר יִסְרְנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְנַנְנִי. פִּתְחוּ לִי
שַׁעַר צְדָקָה, אֲבֹא בָם, אֲוִדָה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר
לְיְהוָהּ, צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ.

י אֲוִדָה כִּי עֲזִיתְנִי וְתֵהִי לִי לִישׁוּעָה. 2X
ה אֲבֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֵאשׁ פִּנָּה. 2X
ו מֵאֵת יְהוָה הַיְתֵה זֹאת הִיא נְפִלְאֵת בְּעֵינֵינוּ.
2X

ה זֶה-הַיּוֹם, עֲשֶׂה יְהוָה; נִזְכָּרָה וְנִשְׁמְוָה בוֹ. 2X

י אֲנָא יְהוָהּ, הוֹשִׁיעָה נָא.
ה אֲנָא יְהוָהּ, הוֹשִׁיעָה נָא.
ו אֲנָא יְהוָהּ, הַצְּלִיזָה נָא.
ה אֲנָא יְהוָהּ, הַצְּלִיזָה נָא.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

י בְּרוּךְ הוּא בָּשֵׁם יְהוָה, בְּרִכּוֹכֵם מִבֵּית
יהוָה. 2X
ה אֵל יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ. אָסְרוּ וְזָג בְּעֵבְתֵי עַד
קְרָנוֹת הַמִּזְבֵּיחַ. 2X
ו אֵלֵינוּ אֲתָה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵינוּ – אֲרוֹמְמֶךָ. 2X
ה הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ. 2X

יְהַלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ,
וְזוֹסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עֲמֻךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ,
וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְבַלְּלוּ אֶת שְׁמֶךָ,
מִלְכֵנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבְּחֶךָ נְאֻם לְזָמֵר,
כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל.

כ"ו פסוקים כנגד שם יהו"ה

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב – כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים – כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאָדָמִים – כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוּ – כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
לַעֲשֵׂה הַשְּׂמִימִים בְּתַבּוּנָה – כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם – כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים – כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
אֶת הַשְּׂמִימִים לְמַבְשֵׁלֶת בַּיּוֹם – כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.

את הירוז וכוּכְבִּים לְמִמְשִׁלוֹת בְּכִלְהָ - כִּי
לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
לְמִכָּה מִצָּרִים בְּכִכּוּרֵיהֶם - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
ה

וּיִצְא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
בְּיַד וְזָקָה וּבְזָרְעֵי גְטוּיָהּ - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
לְזֵר יָם סוּף לְגִזְרִים - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
וְנִעַר פְּרָעָה וּזְיָלוּ בַּיָּם סוּף - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.

ו

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
לְמִכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
וַיַּהַרְגֵם מְלָכִים אֲדִירִים - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
לְסִיּוּזוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּעֹזָן - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
וְנָתַן אֲרָצָם לְנֹזְלָה - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
ה

נֹזְלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
עִבְשֵׁפְלָנוּ זְכַר לָנוּ - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
וַיַּפְרֵקֵנוּ מִצָּרֵינוּ - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
נָתַן לָנוּם לְכָל בֶּשֶׂר - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם - כִּי לְעוֹלָם וָסֶדוּ.

נְשַׁמֵּת כָּל רוֹי (נכוז גימטריה יהוה יהוה יהוה)
 תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֹךְ, יְהוָה: אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בְּשׂוֹר
 תִּפְאָר וְתְרוּמֵם זְכָרְךָ, מִלְּכֵנוּ, תְּמִיד. מִן הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֹכֵךְ
 גֹּאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פֹּדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרֵּס וּמְרוּחֵם בְּכָל
 עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֹכֵךְ אֶלָּא אַתָּה. אֱלֹהֵי
 הָרְאוּשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלוֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן
 כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְּהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבּוּחוֹת, הַמְּנַהֵג
 עוֹלָמוֹ בַּזֶּסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרוּחֵימָם. וְיְהוָה: לֹא
 יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמְּעוֹרָר יְשׁוּנִים וְהַמְּקַיֵּץ
 נְדָרֵימִים, וְהַמְּשִׁיחַ אֲלֵבָיִם וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים
 וְהַסּוֹמֵךְ זֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לְבַדְךָ אֲנֹנִנו
 מוֹדִים.

אֵלוֹ פִּינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּיִּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רֵזָה כְּהַמוֹן
 גְּלוּי, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׂבוּז כְּמַרוֹזְבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ
 מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירוֹז, וְיַדֵּינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי
 שְׂבָיִם, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאִלּוֹת - אֵין אֲנֹנִנו
 מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, יְהוָה: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, וְלִבְרַךְ, אֶת שְׁמֹךְ עַל אוֹזוֹת, מֵאֲלֶף,
 אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת
 שְׁעָשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִבְּמִצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ,
 יְהוָה: אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב
 זָנַתָּנוּ וּבְשַׁבָּע כִּלְכַלְתָּנוּ, מִזֶּרֶב הַצִּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר

מלִטְתָנוּ, וּמוֹזְלֵי רַעִים וְנֹאמְנֵים דְלִיתָנוּ. עַד
הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רוֹזְמִיךְ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ וְזִסְדִּיךְ, וְאֵל
תִּשְׁעֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְנִצּוֹן. עַל כֵּן אֲבָרִים
שׁוֹפְלֹת בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שׁוֹפּוֹת בְּאַפֵּינוּ וְלִשְׁוֹן
אֲשֶׁר שְׂמֵת בְּפִינוּ – הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
וַיְפָאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת
שׁוֹמְךְ מִלְכָּנוּ. כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לִשְׁוֹן לָךְ
תִּשְׁבַּח, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ
תִּשְׁתַּוָּוֶה, וְכָל לְבַבּוֹת יִירָאוּךְ, וְכָל קָרֵב וְכָלִיּוֹת
יִאֲמְרוּ לְשׁוֹמְךְ, כִּדְבַר שְׂכָתוֹב, כָּל עֲצָמוֹתַי
תִּאֲמַרְנָה: יְהוָה הִיא, מִי כְמוֹךְ מַצִּיל עַנִּי מוֹזֶזֶק
מִפְּנֵי וְעַנִּי וְאֲבִיוֹן מִזֶּלֶל. מִי יִדְמֶה לָךְ וּמִי יִשְׁוֶה
לָךְ וּמִי יַעֲרַךְ לָךְ הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא,
אֵל עֲלִיוֹן, קִנְיַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ. זֶה־לְכָךְ וְנִשְׁבְּחוּךְ
וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קְדֻשְׁךָ, כְּאֲמוֹר: לְדָוִד,
בְּרַכֵּי זַפְשֵׁי אֶת יְהוָה וְכָל קָרְבֵי אֶת שֵׁם
קְדֻשׁוֹ.

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲנָךְ, הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שׁוֹמְךָ,
הַגָּבוֹר לְנִצּוֹן וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ, הַבּוֹלֵךְ הַיּוֹשֵׁב
עַל פְּסָא רָם וְנִשְׂא. שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
שְׂבוּנוֹ. וְכַתּוּב: רַגְנֵנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה, לִישְׁרִים זָאוּהָ
תִּהְלֶה.

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלַּל, וּבִדְבָרֵי צְדִיקִים תִּתְפַּרֵּךְ,
וּבְלִשׁוֹן וְזִסְיָדִים תִּתְרוֹמֵם, וּבִקְרֹב קְדוּשֵׁים
תִּתְקַדְּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה
וּתְפָאֵר שְׁמֶךָ, מִלְכֵנוּ, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, עִפְּן
וְזוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבּוֹחַ, לְפָאֵר לְרוֹמֵם
לְהַדָּר לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דְּבָרֵי עִירוֹת
וּתְשַׁבּוֹחוֹת דָּוָד בֶּן יִשׂי עַבְדְּךָ, מְשִׁינֹךְ.

יִשְׁתַּבּוֹחַ שְׁמֶךָ לְעַד מִלְכֵנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאֵה, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עִיר וְשַׁבּוּחַ, הַלֵּל
וְזִמְרָה, עַז וּמְבֹשֶׁלֶה, נְצִוּוֹ, גְּדֻלָּה וְגְבוּרָה, תְּהִלָּה
וּתְפָאֵרָה, קְדֻשָּׁה וּמְלֻכּוּת, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵל
מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתְשַׁבּוּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן
הַנְּפִלְאוֹת, הַבּוֹזֵר בְּעִירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל וְזִי
הָעוֹלָמִים.

כוס רביעי

כוס זה הוא מוח דעת דאימא מצד גבורות, וא' בציור יו"ד, ויכוין למספר ע"ד קטנות ב', ובקדושת היום נכנסו מ"ה וב"ן גדלות א' דאימא, ויטפל אליהם הכוונה דכוס ג', וכולם נכנסים בדעת ז"א.

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמוֹזְמֵן לְקַיֵּם מִצְוֹת כּוֹס רְבִיעִי עוֹהָא
כְּנֶגֶד בְּשׂוֹרֵת הַיְשׁוּעָה, עִאָמֵר הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְלְקוֹזְתֵי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהַיִּיתִי
לְכֶם לְאֱלֹהִים.

לְעַם יוֹזֵד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיה, בְּדוֹזִילו
וְרוֹזִימו, וְרוֹזִימו וְדוֹזִילו, לְיוֹדָא עִם יוֹד ק"י בְּא"ו ק"י
בְּיוֹדָא עוֹלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּנִי מוֹכֵן
וּמוֹזְמֵן לְקַיֵּם מִצְוֹת קִדְוִשׁ וּמִצְוֹת כּוֹס רְבִיעִי עוֹל אַרְבַּע
כּוֹסוֹת, עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכּוֹלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָעָה
בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, לְעֵשׂוֹת נֹזֶחַ רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלְעֵשׂוֹת רִצּוֹן
בוֹרְאָנוּ. וְיֵהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בְּרוּךְ
הַעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן.

ושותה בהסיבת שמאל

ברכה אחרונה על היין

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בְּרוּךְ הַעוֹלָם,
עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשְּׂרָדָה וְעַל
אֶרֶץ וְזַמְדָה טוֹבָה וְרוּחָה שְׂרָצִית וְהַנְּזוֹלָת
לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכַל מִפְרִיָהּ וְלְשׂוֹבַע מִטוֹבָה רוּחַם נָא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל

ההגדה של פסח של חיים קבלה

ירוּשָׁלַיִם עִירָךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל
מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׂמּוּזְנוּ בְּבִנְיָנָהּ
וְנֹאכַל מִפְרֵיהָ וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיהָ
בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָהּ (בשבת: וְרִצָּה וְהוֹדִילֵצְנוּ בַיּוֹם
הַשְּׁעִבֹת הַזֶּה) וְשִׂמּוּזְנוּ בַיּוֹם וְזֶג הַמִּצְוֹת הַזֶּה, כִּי
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ טוֹב וּבְטִיב לְכָל וְנִוְדָה לְךָ
עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן.
(על יין ומיץ ענבים מתוצרת הארץ מסיים: כִּי אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ טוֹב וּבְטִיב לְכָל וְנִוְדָה לְךָ עַל
הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן).

נְרִצָּה (נסלחו העוונות ונתכפרו כל החטאים)
וְזָסַל סְדוּר פְּסוּז כְּהַלְכָתוֹ, כְּכֹל מִשְׁפָּטוֹ וְזִקְתּוֹ.
כְּאֲשֶׁר זָכֵינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כִּן נִזְכָּה לְעִשׂוֹתוֹ. וְךָ
שׂוֹכֵן מִעוֹנָה, קוֹמֵם קָהֵל עֲדַת מִי מְנָה. בְּקָרוֹב
נִהַל זְמַעֵי כְנֵה פְדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה.
לְעִנָּה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

שירי פסח

אֹוֹד מִי יוֹדֵעַ?
אֹוֹד אֲנִי יוֹדֵעַ: אֹוֹד אֱלֹהֵינוּ עֲבָשׁוּמִים וּבְאֶרֶץ.
עֲנִים מִי יוֹדֵעַ? עֲנִים אֲנִי יוֹדֵעַ: עֲנִי לְזוֹת הַבְּרִית. אֹוֹד
אֱלֹהֵינוּ עֲבָשׁוּמִים וּבְאֶרֶץ.

שׁוֹלְעָה מִי יוֹדֵעַ? שׁוֹלְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שׁוֹלְעָה אֲבוֹת, עֲנִי
לְזוֹת הַבְּרִית, אֹוֹד אֱלֹהֵינוּ עֲבָשׁוּמִים וּבְאֶרֶץ.

אֲרַבַּע מִי יוֹדֵעַ? אֲרַבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ: אֲרַבַּע אֲמֹהוֹת,
שׁוֹלְעָה אֲבוֹת, עֲנִי לְזוֹת הַבְּרִית, אֹוֹד אֱלֹהֵינוּ עֲבָשׁוּמִים
וּבְאֶרֶץ

וְזַמְשָׁה מִי יוֹדֵעַ? וְזַמְשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: וְזַמְשָׁה וְזַמְשָׁה תוֹרָה,
אֲרַבַּע אֲמֹהוֹת, שׁוֹלְעָה אֲבוֹת, עֲנִי לְזוֹת הַבְּרִית, אֹוֹד
אֱלֹהֵינוּ עֲבָשׁוּמִים וּבְאֶרֶץ.

שׁוֹעָה מִי יוֹדֵעַ? שׁוֹעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שׁוֹעָה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
וְזַמְשָׁה וְזַמְשָׁה תוֹרָה, אֲרַבַּע אֲמֹהוֹת, שׁוֹלְעָה אֲבוֹת, עֲנִי
לְזוֹת הַבְּרִית, אֹוֹד אֱלֹהֵינוּ עֲבָשׁוּמִים וּבְאֶרֶץ.

שׁוֹבְעָה מִי יוֹדֵעַ? שׁוֹבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שׁוֹבְעָה יְמֵי שׁוֹבְעָה,
שׁוֹעָה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְזַמְשָׁה וְזַמְשָׁה תוֹרָה, אֲרַבַּע
אֲמֹהוֹת, שׁוֹלְעָה אֲבוֹת, עֲנִי לְזוֹת הַבְּרִית, אֹוֹד אֱלֹהֵינוּ
עֲבָשׁוּמִים וּבְאֶרֶץ.

שׁוֹמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ? שׁוֹמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שׁוֹמוֹנָה יְמֵי מִיְכָה,
שׁוֹבְעָה יְמֵי שׁוֹבְעָה, שׁוֹעָה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְזַמְשָׁה וְזַמְשָׁה

ההגדה של פסח של חיים קבלה

תורה, ארבע אמהות, עלשה אבות, שני לזות הברית,
אוד אלהינו שבשמים ובארץ.

תשעה מי ידע? תשעה אני ידע: תשעה ירוזי לדה,
שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי
משנה, וזמשה וזומשי תורה, ארבע אמהות, עלשה
אבות, שני לזות הברית, אוד אלהינו שבשמים
ובארץ.

עשרה מי ידע? עשרה אני ידע: עשרה דבריא,
תשעה ירוזי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, וזמשה וזומשי תורה, ארבע
אמהות, עלשה אבות, שני לזות הברית, אוד אלהינו
שבשמים ובארץ.

אוד עשר מי ידע? אוד עשר אני ידע: אוד עשר
כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירוזי לדה, שמונה ימי
מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, וזמשה
וזומשי תורה, ארבע אמהות, עלשה אבות, שני לזות
הברית, אוד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר מי ידע? שנים עשר אני ידע: שנים עשר
שבטיא, אוד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה
ירוזי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה
סדרי משנה, וזמשה וזומשי תורה, ארבע אמהות,
עלשה אבות, שני לזות הברית, אוד אלהינו שבשמים
ובארץ.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

עוֹלְעוּה עֵשֶׂר מִי יוֹדֵעַ? עוֹלְעוּה עֵשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: עוֹלְעוּה
עֵשֶׂר מִדֵּיָא. עֲנִים עֵשֶׂר עִבְטֵיָא, אֲוֹד עֵשֶׂר כּוֹכְבֵיָא,
עֵשֶׂרָה דְּבִרְיָא, תְּעִיָה יִרְוִי לְדָה, עֲמוּנָה יְמִי מִלְּה,
עוֹבְעָה יְמִי עוֹבְתָא, שׁוּעָה סְדְרִי מִשׁוּנָה, וּזְמוּעָה וּזְמוּעֵי
תּוֹרָה, אַרְבַּע אֲמֵהוּת, עוֹלְעוּה אֲבוּת, עֲנִי לְוֹזֹת הַבְּרִית,
אֲוֹד אֲלֵהֵנּוּ עֲבָשְׁמִים וּבְאַרְזִי.

וּד דְּדֵיָא,

וּד דְּדֵיָא דְּזַבִּין אֲבָא בְּתַרִי זְוִי, וּד דְּדֵיָא, וּד דְּדֵיָא.
וְאַתָּא שׁוּנְרָא וְאַכְלָה לְדֵיָא, דְּזַבִּין אֲבָא בְּתַרִי זְוִי, וּד
דְּדֵיָא, וּד דְּדֵיָא.

וְאַתָּא כִּלְפָא וְנִשְׁרָ לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְדֵיָא, דְּזַבִּין אֲבָא
בְּתַרִי זְוִי, וּד דְּדֵיָא, וּד דְּדֵיָא.

וְאַתָּא וּזְוִטְרָא וְהִפָּה לְכִלְפָא, דְּנִשְׁרָ לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה
לְדֵיָא, דְּזַבִּין אֲבָא בְּתַרִי זְוִי, וּד דְּדֵיָא, וּד דְּדֵיָא.

וְאַתָּא נִרָא וְשִׁרְף לְוִזְוִטְרָא, דְּהִפָּה לְכִלְפָא, דְּנִשְׁרָ
לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְדֵיָא, דְּזַבִּין אֲבָא בְּתַרִי זְוִי, וּד
דְּדֵיָא, וּד דְּדֵיָא.

וְאַתָּא מִיָּא וְכִפָּה לְנִרָא, דְּשִׁרְף לְוִזְוִטְרָא, דְּהִפָּה
לְכִלְפָא, דְּנִשְׁרָ לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְדֵיָא, דְּזַבִּין אֲבָא
בְּתַרִי זְוִי, וּד דְּדֵיָא, וּד דְּדֵיָא.

ההגדה של פסח של חיים קבלה

וְאַתָּא תּוֹרָא וְשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכִבְּה לְגוֹרָא, דְּעִרְף
לוֹזוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְפָּא, דְּנִעְרָה לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה
לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְוִי, וְזַד גְּדִיָּא, וְזַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַשְׁוֹזֵט וְשׁוּזֵט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכִבְּה
לְגוֹרָא, דְּעִרְף לוֹזוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְפָּא, דְּנִעְרָה לְשׁוּנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְוִי, וְזַד גְּדִיָּא, וְזַד
גְּדִיָּא.

וְאַתָּא בּוֹלְאָךְ הַמּוֹת וְשׁוּזֵט לְשׁוּזֵט, דְּשׁוּזֵט לְתוֹרָא,
דְּשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכִבְּה לְגוֹרָא, דְּעִרְף לוֹזוּטְרָא, דְּהִכָּה
לְכַלְפָּא, דְּנִעְרָה לְשׁוּנְרָא, דְּאַכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא
בְּתַרִּי זַוְוִי, וְזַד גְּדִיָּא, וְזַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוּזֵט לְבּוֹלְאָךְ הַמּוֹת, דְּשׁוּזֵט
לְשׁוּזֵט, דְּשׁוּזֵט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכִבְּה לְגוֹרָא,
דְּעִרְף לוֹזוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְפָּא, דְּנִעְרָה לְשׁוּנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְוִי, וְזַד גְּדִיָּא, וְזַד
גְּדִיָּא.